

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

พระกรรมฐานไม่มีทางจงกรม

ก่อนจึงหัน

พระเท่าไร (๒๙ ครั้งผม) เวลานี้เอาแน่นอนไม่ได้พระเข้าออกๆ ถ้าในพรรษาที่คงเส้นคงวา ออกพรรษาแล้วมีเข้ามียอกตลอด พระในครั้งพุทธกาลท่านพอออกพรรษาแล้วท่านจะออกหาที่วิวาทในป่าในเขา มีในตำรับตำรา นั่นละคือองค์ศาสดาอยู่ในตำรา ให้ดูตำราคือองค์ศาสดา พระในครั้งพุทธกาลพอออกพรรษาแล้วท่านไปละ เข้าในป่าในเขาไปภาวนา ไม่ยุ่งกับอะไรพระในครั้งพุทธกาล ไม่มีอะไรยุ่ง ไม่ใช่พระกวนบ้านกวนเมืองเหมือนอย่างพระปัจจุบันนี้ พระปัจจุบันนี้นักกวนบ้านกวนเมือง เป็นบ้าลาภบ้ายศไปหมดเดี๋ยวนี้ พระหัวโล้นๆ ท่านให้สมณศักดิ์ อะไรจะยิ่งกว่าธรรม ธรรมนี้เลิศเลอโลกยอมกราบทั้งนั้น มันเป็นบ้าอะไร

พระเราบวชเข้ามาแทนที่จะละกิเลส ถอดถอนกิเลส มันโกยเอากิเลสเข้ามา มีแต่ยศแต่ลาภ ชื่อเสียงโด่งดัง ประสาชื้อตั้งปากจรวดก็ได้ยากอะไร ให้มีธรรมอยู่ในใจอยู่ไหนสบายหมด เอาชินนักภาวนาเอาให้เห็นประจักษ์ ว่าพระพุทธานุเจ้ามีจริงหรือไม่จริง พระพุทธานุเจ้าหลอกลวงโลกหรือกิเลสหลอกลวงโลก เอามาเทียบกันซิ จำเข้าในหัวใจนี้แล้วเท่านั้นพอ พระพุทธานุเจ้าท่านไปถามใคร พอตรัสรู้ผางขึ้นมาสอนโลกได้ทันทีทั้งสามโลก โลกมนุษย์ เทวดา อินทร์ พรหม ไปได้หมด นี่ละธรรมพระพุทธานุเจ้าสอนโลก พระสาวกทั้งหลายพอปฏิบัติธรรมได้รู้เห็นขึ้นภายในใจแล้ว ก็เป็นแบบเดียวกัน ถูกต้องแม่นยำเหมือนกัน เป็นแต่ภูมิต่างกันตามนิสัยวาสนาเท่านั้น

ศาสนาเป็นสิ่งที่ทำให้โลกให้สงบร่มเย็น กิเลสทำให้โลกให้เดือดร้อนวุ่นวาย ไม่รู้จักเขาจักเราแหละถ้าลงเป็นกิเลส มีแต่จะเอาๆ กวาดต้อนเข้ามาๆ นี่คือกิเลส ถ้าธรรมแล้วดูกว้างขวาง ดีไม่ดีไม่ดูเจ้าของเลย ดูแต่สัตว์อื่นนั่นละมาก นั่นละเมตตธรรม ท่านไม่ได้ดูกวาดต้อนเข้ามา ท่านดูเบิกกว้างออกไปด้วยความเมตตา สุดท้ายตัวเองท่านไม่ค่อยสนใจ กิเลสอะไรใช้อะไรก็แล้วแต่ เอ้าจะอดก็อดบ้าง แต่ความภาคภูมิใจในความเมตตาต่อโลกทั่วๆ ไป ต่อเพื่อนฝูงนี้เต็มหัวใจท่าน นั่นละธรรมไปที่ไหนเบิกกว้างๆ ไปที่ไหนเย็น...ธรรม กิเลสไปที่ไหนตีตันอันตู่ ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม นั่นคือกิเลสจำเอาไว้ทุกคน

เราเป็นลูกชาวพุทธ กิเลสเป็นตัวยังงใจดูในหัวใจเรานั้นนะ เมียมันก็อยากได้ ๑๐ คน ผัวอยากได้ร้อยคนนั่นนะ นี่คือกิเลส จำเอานะ มันไม่มีละคำว่าพอลงกิเลสแล้ว ถ้าธรรมแล้วพอ อันเดียวพอ นี่เรียกว่าธรรม กิเลสไม่มีคำว่าพอ

ท่านทั้งหลายเข้ามาในวัดในวา ดูสิ่งที่เป็นคติตัวอย่างมีเยอะในวัด ท่านไปหา กวาดเข้ามาๆ เป็นคติตัวอย่างแก่องค์ท่านเองและสอนผู้อื่นด้วย นั้นเรียกว่าวัด คือ รวบรวมข้อวัตรปฏิบัติอันดีงามเข้ามา ทั้งตนก็ปฏิบัติ แจกจ่ายให้กันไปปฏิบัติ เช่นอย่าง เทศนาว่าการ คือแจกจ่ายอรรถธรรมให้ไปปฏิบัติ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตน

ห่างเหินศาสนาเท่าไรโลกยิ่งจมลงๆ แต่กิเลสมันหลอกว่าโลกเจริญๆ เจริญด้วย ไฟ ใครจะไปเชื่อหัวมัน มีใครกราบกิเลส แต่ธรรมโลกเขากราบกันทั่วหน้า กิเลสไม่มี ใครกราบ แต่ชอบหมอบหัวให้มันเหยียบเอาๆ นำทุเรศนะ ให้ธรรมขึ้นมาที่ใจแล้วมัน จำออกหมด ปิดไม่อยู่ นั่นละพระพุทธรูปเจ้าที่ว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลก ปิดไม่อยู่ เปิดออก หมด ที่ปิดนั่นคือกิเลสมาปิดให้มีติดำก่ำตา ถ้าเป็นธรรมแล้วเบิกกว้างออกไป จากนั้นก็ อาโลโก อุทปาทิ สว่างจ้าตลอดเวลา พวกมันเอาไปปฏิบัติธรรม

จะไม่มีอะไรเหลือในชาวพุทธเรานะ มีแต่ชื่อนะเวลานี้ มันติดมันติดกับกิเลส ตัณหา เป็นบ้ำกันไม่รู้จักเป็นจักตาย ไม่รู้จักเข็ดจักหลาบ คือมนุษย์ชาวพุทธเราทั้งหลาย และ ชาวพุทธเรา ชาววัดเราทั้งหลาย ที่เขาไม่รู้ภาษาชกไขว้เสีย ให้อั้วพวกเรารู้ภาษาแต่ มันหน้าด่านชิ ยิงพระเราหน้าด่าน ดูได้เมื่อไรพระหน้าด่าน มันนำทุเรศนะ พระพุทธรูปเจ้าบวชแล้วให้สละลาภยศสรรเสริญ โลกธรรม ๘ ปิดออกให้หมดๆ แต่เนี่ยมัน ไปเที่ยวหากวันเข้ามาๆ เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าเข้ามาเวลานี้ กิเลสมันอายเมื่อไร หน้า ด่านที่สุดคือกิเลส ไม่มีใครหน้าด่านเกินกิเลส มันอยู่ในหัวใจเราทุกคนๆ ถ้าเอาธรรม เข้าไปจับมันก็รู้กิเลส ก็มีหิริโอดตปปะ รู้จักอาย รู้จักพอ ถ้าเป็นแต่กิเลสล้วนๆ แล้วไม่รู้ เลย หน้าด่านที่สุดคือกิเลส นั่นละ หน้าบางที่สุดคือผู้มีธรรม รู้ดีรู้ชั่วทุกอย่าง พวกมันจำ เอาะ เอาะให้พร

หลังจ้งหัน

(คณะศรัทธาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ขอกราบถวายสดานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อ ประชาชน ตั้งอยู่ ณ วัดบ้านใหม่ อ.เมือง จ.แม่ฮ่องสอน ซึ่งประกอบด้วยเสาสูง ๑๘ เมตร เครื่องสังวิทยุ ๓๐ วัดต์ พร้อมอุปกรณ์ต่างๆ แต่องค์หลวงตาและเป็นสมบัติของ สงฆ์ ออกอากาศด้วยระบบเอฟ.เอ็ม คลื่นความถี่ ๙๔ ออกอากาศตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. — ๒๒.๐๐ น. ทุกวัน โดยกำหนดให้เป็นสถานีวิทยุลูกข่าย รับสัญญาณจากสถานี วิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนวัดป่าบ้านตาดร้อยเปอร์เซ็นต์ เริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เป็นต้นมา)

พูดถึงแม่ฮ่องสอนนี้ก็ตัวอย่างหนึ่ง คำดูอันนี้ตัวอย่างหนึ่ง คือเราไปแม่ฮ่องสอนไป เทศน์ช่วยชาตินี้แหละ แม่ฮ่องสอนเราก็ไม่เคยไปแต่ถูกนิมนต์ไป ไปแม่ฮ่องสอนไป เครื่องบิน ไปพักวัดป่า นี้ออกเลยตีหน้าผาก เขาพาไปพักวัดป่า ป่าจริง ๆ สถานที่สงบ

สังัดเรียบร้อยทุกอย่าง อยู่ตื่นเขา ตามธรรมดาเราไปพักที่ไหนทางจงกรมนี้จะต้องมี พอลงรถไปปีบเที่ยวเดินหาทางจงกรม พอได้โอกาสปีบเข้านั้นเลย อย่างนี้เป็นประจำ

จนกระทั่งบรรดาลูกศิษย์ลูกหาจะได้ยินทั่วถึงกัน ทั้งๆ ที่วัดเขาไม่มีทางจงกรม พอเราไปพักวัดนั้นเขาทำทางจงกรมให้เรียบร้อย เขาไม่เดินจงกรมแต่เขาทราบว่าเขาชอบเดินจงกรม เขาเลยทำทางจงกรมให้อย่างเรียบร้อย หลายแห่งอย่างนี้นะ ในวัดเขาไม่มีทางจงกรม มีเฉพาะที่ทำให้เรา เราก็อันนี้ไปแม่ฮ่องสอนวัดนี้เป็นวัดป่า เหมาะสมมากอยู่ตื่นเขา พอไปเราเที่ยวหาทางจงกรม ทั้งวัดไม่มีทางจงกรมเลยสำหรับ พระกรรมฐานเราอยู่ในป่า เราเกิดความสลดสังเวชอย่างหนัก คราวนี้เป็นคราวที่ระลึก ไม่ลืม เกิดความสลดสังเวช

พระเราเป็นพระกรรมฐานหาทางจงกรมที่จะชำระกิเลสไม่มี มันยังงักกัน เดินไปเที่ยวค้นหาไม่มีจริงๆ นะ เดินเสาะไปเสาะมา ไปได้ตื่นเขานู่นนะ ไม่ใช่ทางจงกรมละ เห็นเป็นทางเราก็บอกไปเดินจงกรมอยู่นั้น พอกลับมาตอนค่ำพระมาหาก็เอากันใหญ่เลย ได้พูดเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดก็มีแม่ฮ่องสอน มันถึงใจจริงๆ สะเทือนใจมาก ธรรมะจะว่าดูว่า เตือดว่าเผ็ดว่าร้อนอะไรมันออกพร้อมกันเลย เวลามันไปกระเทือนหนักๆ นี้ โอ๊ย เป็นน้ำไหล เอาขนาดหนัก มันมาอย่างไรพระเหล่านี้ เอาอย่างหนัก

ที่นี้พอเรากลับมานั้นได้ทราบข่าวที่หลังนี้ในวัดนั้นทางจงกรมเป็นแถว มีอยู่หมดเลย นั่นก็ดี อ้าว มันสะเทือนใจจริงๆ นี้ ในป่าและตื่นเขาเสียด้วย เหมาะสมมาก ไปเห็นเราก็อชอบใจทันที แต่ไปเที่ยวหาทางจงกรมทั้งวัดไม่มีเลยซิ มันเกิดความสลดสังเวชซิ ไม่มีทาง เราเดินไปได้ตื่นเขาแห่งหนึ่งไปเดินจงกรมอยู่นั้น เป็นทางพอเดินไปเดินมาได้ ไม่ลืมนะ มากก็เอาใหญ่เลยกับพระ ไม่เคยดูเคยด่าแหละเรื่องอย่างนี้ ได้เอาเสียแล้ววันนั้น เอาหนักนะ มันสะเทือนใจ พระกรรมฐานเราหาสถานที่เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาไม่มีนี้ มันกรรมฐานอะไร มันสะเทือนใจตรงนี้

เฒ่าแก่ขนาดนี้เขานิมนต์ไปเทศน์ในที่ต่างๆ ทั่วประเทศไทย พอลงรถปีบนี้จะหาแล้วนะหาสถานที่เดินจงกรม หาจนได้ ว่าอย่างนั้นเถอะนะ ไปหาชอกแซก แม้จะอยู่ในกลางเมืองหาเอาจนได้ในวัดนั้นนะ เราไม่เคยเว้นทางจงกรม นั่นละที่ได้ไปดูพระอย่างหนักก็วัดแม่ฮ่องสอน ป่าก็ป่าเรียบเป็นสถานที่เหมาะสม น่าจะมีทางจงกรมเป็นแห่งๆ อยู่ภายในป่าเงียบๆ หรือมีร้านเล็กๆ นั่งภาวนา ไม่มีเลยนี้มันกระเทือนใจอย่างหนัก ตระเวนหาไหนก็ไม่เห็น ก็ไปได้ตื่นเขาแห่งหนึ่งเดินจงกรม

กลับมาตอนค่ำพระมาหาก็เอาอย่างหนักทีเดียว แม่ฮ่องสอนนี้แห่งหนึ่งที่ดูพระมันกระเทือนใจมากที่สุดทีเดียว พระกรรมฐานเราไม่มีทางจงกรมมีความหมายอะไร ขายชี้หน้า เอาอย่างหนักนะวันนั้น พอกลับมาไม่มานานทราบข่าวแถวนั้นทำทางจงกรมหมด

เลย เออ ดูอย่างนี้ได้ผลดี เรื่องธรรมนี้ให้ได้เห็นเข้าไปซินะ พูดอย่างอาจหาญหรือว่า
เลยอาจหาญไปนะ พอมันได้ปรากฏขึ้นที่ใจนี้ตั้งแต่เริ่มแรกไปบวช ไม่รู้ภาษาภาษาอะไร

ถามท่านพระครูวัดโยธานิมิตร เพราะตอนไปเป็นนาคอยู่นั้นเห็นตีสีสีทำท่าน
ออกไปเดินจงกรมเป็นประจำ เวลาบวชแล้วก็ไปกราบเรียนถามท่านถึงเรื่องการภาวนา
จะให้ภาวนาอย่างไร ชอบภาวนา ท่านก็บอกว่าเอาพุทโธ นี่ก็ภาวนาพุทโธแหละ ท่านว่า
อย่างนั้น จับติดเลย นั่นละที่นี้จิตมันลง ไม่เคยเป็นไม่เคยเห็นแต่เกิดมาไม่เคยเลย มัน
ลงอย่างอัศจรรย์จริงๆ ก็ภาวนาพุทโธๆ ละ ภาวนามากี่วันก็ไม่รู้ แต่มันมาเป็นเอาวัน
นั้นซี

เหมือนเราตั้งจอมแห แหตกากเอาไว้นี้ พุทโธๆ เหมือนจอมแหจับตั้ง ที่นี้ตื่นแห
หุดเข้ามาๆ คือกระแสดจิตเหมือนตื่นแห ค่อยหุดเข้ามาๆ ยิ่งเป็นจุดสนใจ สติยิ่งจ่อ
เข้าๆ หุดเข้ามา มาเป็นกองแห พอมาถึงตัวแล้ว นี่ละจิตรวมกระแสเข้ามาหมดมาเป็น
ตัวผู้รู้ เด่นอัศจรรย์อยู่ในนั้น แหม อัศจรรย์จริงๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ยังไม่ลืม นี่เป็นครั้งแรก
ในชีวิตของเราด้วย ชีวิตแห่งการบวชของเราด้วย มันตื่นมันเด่นอะไรพูดไม่ถูกเลย

วันหลังนี้จะเอาใหญ่เลยไม่ได้เรื่อง คือมันไปเอาน้ำมาเป็นสัญญาอารมณ์ มันไม่
เอาปัจจุบันเป็นงาน มันไปเอาอดีตที่เป็นมาแล้วมาเป็นงาน มันก็ไม่ได้เรื่องซิ พออาจๆ
ไป พอทอดธุระแล้วก็เข้าปัจจุบันเป็นอีก เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีเป็น ๓ หน เราไม่ลืมนะ
เป็นแบบอัศจรรย์ นี่ละมันฝังลึก ลงธรรมได้เข้าถึงจิตแล้วอย่างไรมันก็ไม่ลืม ทุกสิ่งทุก
คุณค่าราคามาอยู่ที่ใจหมด สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขา ก็เออะ ว่าอย่างนั้นเลย
ไม่ได้ประมาณ คือพูดตามหลักความจริง

พอธรรมเข้าสู่ใจ ใจมีความสงบเย็นเข้ามาจนเกิดความอัศจรรย์ แล้วคุณค่า
ทั้งหมดเหล่านั้นไหลเข้ามาทั้งหมดเลย ไม่ได้สนใจกับอะไร เพราะฉะนั้นมันถึงปล่อยโลก
ได้ซิ อันนี้มีคุณค่ามาก ปล่อยเข้ามาหมดแล้วมาอยู่ที่จิต ถึงขั้นบริสุทธิ์ปล่อยหมดโดย
สิ้นเชิง นี่ละจิตเมื่อถึงขั้นบริสุทธิ์ พูดให้มันชัดเจนเสีย นี่เราจนจะตายแล้ว พูดจะว่า
อาจหาญมันก็เลย เพราะไม่เคยมีสะทกสะท้านกับอะไรในสามแดนโลกธาตุนี้ เราพูด
จริงๆ จึงพูดได้เต็มปากเต็มคำทุกอย่างตามหลักความจริง เราไม่เคยสะทกสะท้านกับ
สิ่งใดผู้ใดเหนือธรรมไปได้ ธรรมเป็นยังใจออกตามเรื่องตามราว นี่ละที่เขาว่าหลวงตา
บัวปากเปราะ ดุแก่ง

ไม่ใช่ปากเปราะ นี่ปากธรรม ดุก็ดุกิเลส ปากกิเลสมันมีเต็มบ้านเต็มเมือง ปาก
ธรรมออกเท่านั้นโจมตีกันอีกทีก็ เราเฉย ถ้าปวดตตเราจะตตให้มันฟังด้วยเข้าไป นี่ละ
อำนาจของจิต เวลาธรรมเข้าสู่จิตแล้ว วันนั้นป่วนเปื้อนทั้งวันเลยไม่ไปไหนนะจิต อยู่ใน
นี่ละ คือเป็นแล้วมันผ่านไปแล้ว อัศจรรย์อยู่ในนี่ละ วันหลังเอาอีกๆ แต่เวลาเอามันไป

หมายเหตุญาติดีไม่มาปัจจุบันมันก็ไม่ลง ที่นี้พอจิตจางไปๆ เรื่องสัญญาอดีตก็ดับไปๆ แล้วกลับมาเป็นอีก เรียนหนังสืออยู่ ๗ ปีเป็น ๓ คน นั่นละที่นี้ฝังลึก พอออกจากนั้นก็ไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเลย พอเข้าถึงเหมือนกับท่านจับเรดาร์ไว้เลย พุดเหมือนฟ้าดิน ถล่มเราไม่ได้ลืมนะ เพราะเป็นวันแรกครั้งแรกด้วยไปหาท่าน ไปด้วยความเต็มใจจดจ่อจริงๆ เอาท่านเป็นหัวใจเลยเทียว

ท่านก็เปิดเรดาร์ออกทางเลย ท่านมาหาอะไร ขึ้นเลยทันที ท่านมาหามรรคผล นิพพานหรือ ท่านมาหาธรรมหรือมาหากิเลส ขึ้นอย่างนี้เราไม่ลืมนะ ต้นไม้เป็นต้นไม้ ภูเขาเป็นภูเขา ดินฟ้าอากาศเป็นดินฟ้าอากาศ เป็นสภาพของสิ่งนั้นๆ ไม่ใช่ธรรมไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่สุขไม่ใช่ทุกข์ ธรรมแท้กิเลสแท้ สุขแท้ทุกข์แท้อยู่ที่ใจ นั่นท่านไล่เข้ามาๆ เอา ให้ท่านภาวนาให้ดี ให้เห็นเรื่องนี้ พระพุทธเจ้าท่านเห็นตรงนี้ด้วยการภาวนา มันยังดูดีมีนะเพราะไปด้วยความตั้งใจเต็มเหนี่ยว ท่านก็ใส่เอาเต็มเหนี่ยว

พอลงจากศาลาเล็กๆ ของท่านไปยังไม่ถึงที่พักเลย มันถึงใจแล้วนั่น แล้วว่าไง ที่นี้เมื่อมาหาท่านได้ถึงใจแล้ว แล้วเราเป็นยังงี้จะจริงไหม ถ้ามเจ้าของ ทางนี้ขึ้นทันทีเลย ต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น เพราะมันถึงใจจากฟังท่านมาแล้ว มาถามตัวเองมันก็รับกันปั้งเลย ต้องจริง ไม่จริงตายเท่านั้น นั่นละความเพียรจริงตั้งแต่บัดนั้นมา ความเพียรเอาเป็นเอาตายความเพียรของเรา มันเป็นนิสัยผาดโผน กำลังมันรุนแรง ถ้าว่าไปทางไหนมันจะพุ่งของมันเลย ขาดสะบันไปเลย อะไรผ่านไม่ได้ นี่ก็เป็นนิสัยจริงจังตั้งแต่เป็นฆราวาสมา พอมาบวชมาอ่านธรรมะธัมโมนี้จึงได้รู้ว่า อ้อ เรานี้มีนิสัยจริงจังมาตั้งแต่เป็นฆราวาส

เราจะทราบได้คือ ลงได้ลั่นคำว่าไปว่าทำแล้ว ต้องทำไม่ทำไม่ได้ ตั้งแต่เป็นฆราวาสก็เป็นอย่างนั้น ที่นี้เวลามาบวชแล้วมาอ่านธรรมะ อ้อ ธรรมะเหล่านี้บอกความสัตย์ความจริง ความสัตย์ความจริงนี้เราเคยเป็นมาแล้วตั้งแต่ฆราวาส นั่น ที่นี้มันก็กลมกลืนกันเข้าเลย พอฟังท่านแล้วที่นี้เอาตายเข้าว่าความเพียร เพราะฉะนั้นจึงมีแต่นิสัยผาดโผนนะเรา ทำความเพียรอยู่กับท่าน ท่านก็นิสัยเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหน แต่ท่านรู้จักประมาณ ท่านเป็นจอมปราชญ์ เราเป็นจอมโง่ มีแต่ใจ ท่านว่ายังงี้ก็เอาหัวชนเข้าเลยๆ ท่านจับดึงเอาไว้ไม่จั้นมันหัวแตก ถ้าว่านั่งตลอดรุ่งก็ฟาดเสียจน โธ่ นี่ท่านก็รั้งเอาไว้

ออกทางด้านปัญญาเหมือนกัน ท่านก็รั้งเอาไว้ ชาญุสุมาริก็เหมือนหมูขึ้นเขียง ท่านลากออกเราไม่ลืมนะพ่อแม่ครูจารย์มัน จ่อลงตรงไหนถึงใจทุกอย่างไม่ลืมนะ นี่ละคุณค่าของท่านมาเต็มอยู่ในหัวใจนี้หมดเลย ท่านพูดตรงไหนปฏิบัติตามนั้นดีดฝั่งๆ เลย ส่วนมากมักจะมีแต่ท่านรั้งเอาไว้ คือนิสัยผาดโผน ถ้าว่าออกทางด้านปัญญา

มันก็ไม่นอนทั้งวันทั้งคืน เข้าไปหาท่าน ที่แรกอยู่ในสมาธิเหมือนหมูขึ้นเขียง ไม่อยากคิดอยากปรุง นิ่งทั้งวันก็นิ่งได้ จิตมีอันเดียวรู้เด่น ไม่มีอารมณ์อะไรมาคิดมาปรุง ความคิดปรุงเหล่านี้ทำให้รำคาญใจ จิตรู้อยู่อันเดียวนี้ไม่มีอะไรวณแสนสบาย วาจันนะในชั้นสมาธิก็ว่าแสนสบาย

ที่นี่มันไม่อยากออกซิ มันเลยลืมเรื่องปัญญา พอไปถึงชั้นที่ท่านจะขนาบแล้วก็ไต่ออกจากทางสมาธิ สมาธิเหมือนหมูขึ้นเขียง ชั้นเลยที่นี้ละ นอนอยู่บนเขียง เขาหันหอมกระเทียมแล้วก็เขี่ยลงใส่เขียงคลุกเคล้ากัน เป็นยังไงมันดีไหม ท่านว่าจัน สมาธิของท่านนะ โอ๊ย ท่านใส่เอาอย่างนั้นละ สมาธิของท่านสมาธิหมูขึ้นเขียง คลุกเคล้าด้วยหอมกระเทียมมันดีไหม อย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์มัน ท่านเอาเต็ดนะเพราะท่านรู้นิสัยคือพุทธธรรมดากับเรานี้เหมือนพ่อแม่กับลูก เพราะความสนิท ความเมตตา แต่พอหันมาด้านธรรมะนี้ท่านจะเปรี้ยวทันทีเลย ไม่เคยที่จะพุทธธรรมดถ้าพูดเรื่องธรรมะกับเราต้องเปรี้ยวๆ เพราะท่านเห็นนิสัยอย่างนี้ เราไม่ลืมบุญลืมหุณ

ออกทางชั้นปัญญามันก็ไม่ได้หลับได้นอนทั้งวันทั้งคืน ลงเดินจงกรมนี้จนขาก้าวไม่ออก นั่นละเอาขาเป็นเครื่องตัดสิน มันไม่ดูเวล่ำเวลา คือกิเลสกับธรรมอยู่ในจิตนี้ มันจะหมุนของมันตลอดเวลาไม่ได้คิดไปถึงมีดแจ่ง อะไรๆ ไม่คิด ดินฟ้าอากาศไม่สนใจ สนใจตั้งแต่กิเลสกับธรรมพัดกันอยู่วงในคือจิต ถ้าลงได้เข้าทางจงกรมแล้วเท่านั้นเหมือนว่าออกไม่เป็น จนกระทั่งก้าวขาไม่ออก นั่นละเป็นเครื่องตัดสิน มันเหนื่อยพอแล้วมันก้าวขาไม่ออก อ้าว ไปไม่ไหวแล้วพัก เป็นขนาดนั้นนะถ้าลงได้ลงทางจงกรม ไม่ว่าจะกลางคืนกลางวันเหมือนกันหมด เพราะทางนี้มันหมุนอยู่ภายใน นี้เรียกว่าจิตมันเข้าภายใน จิตเป็นอัตโนมัตติฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัตติเป็นอย่างนั้น

ท่านทั้งหลายไม่เคยเห็นให้ฟังเสียนะ เห็นตั้งแต่กิเลสมันทำลายหัวใจสัตว์โลกโดยอัตโนมัตติของมัน ไม่ว่าจิตดวงใดๆ อยู่ที่ไหนก็ตามมันจะคิดจะปรุงแต่เรื่องกิเลสโดยอัตโนมัตติของมันทั้งนั้นทีเดียว แต่ก่อนเราก็ไม่เคยคิดเรื่องอย่างนี้ แต่เวลาธรรมเป็นอัตโนมัตติแกกิเลสโดยอัตโนมัตติแล้วมันถึงมารับกันปิ้ง อ้อ นี่เวลาธรรมฆ่ากิเลสมันก็ฆ่าแบบเดียวกับกิเลสทำลายหัวใจสัตว์โลกโดยอัตโนมัตติ อันนี้มันฆ่ากิเลสก็ฆ่าโดยอัตโนมัตติเหมือนกัน มันรับกันเลย ไม่ไปเรียนจากไหนเรียนจากนี้ อยู่ที่ไหนมันอยู่ไม่ได้มันจะต้องหมุนของมันตลอด จนกระทั่งพูดให้สุดขีดเสียว่า กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจไม่มีอะไรเหลือเลย หมดทุกข์โดยสิ้นเชิง

ใครเป็นคนสร้างทุกข์ขึ้นมามันก็บ่งบอกชัดเจนว่ากิเลสเท่านั้น นั่น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปทุกข์หมดในหัวใจของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วไม่มีทุกข์ ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งนิพพานก็เป็นนิพพานเที่ยงไปเลย มันเห็นชัดๆ อยู่ในหัวใจนั้นการภาวนา นี้พูดถึงเรื่อง

จิตมันตั้งต่อการภาวนา พอมาถึงท่านอาจารย์มันแล้วท่านพูดให้ฟังอย่างถึงใจ ทางนี้ก็ไปถามตัวเอง เป็นยังไงที่นี้ได้ฟังธรรมของท่านอย่างถึงใจแล้วเราจะจริงไหม ทางนี้ก็ตอบทันทีเลย ต้องจริงไม่จริงตายเท่านั้น ตั้งแต่นั้นมาละที่นี้เอากันหนักเลย แล้วก็เห็นผลขึ้นโดยลำดับๆ จนกระทั่งถึงที่ว่ามันจำเลย ก็เลสขาดสะบั้นจากจิตใจแล้วไม่มีอะไรกวนใจ มีกิเลสเท่านั้น ไม่ว่าจะส่วนหยาบส่วนกลางส่วนละเอียดเป็นภัยทั้งนั้น

กิเลสเป็นภัยต่อใจ พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วหมดภัย มีแต่คุณล้วนๆ คือธรรมกับจิตเป็นอันเดียวกัน นั่นละการปฏิบัติภาวนา พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว จี้เข้าถึงความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ไม่มีศาสนาใด เราไม่ได้ถูกเหยียดหยาม เราเอาความจริงเข้ามาพูดตามหลักธรรม เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้านี้ซึ้งบอกจนถึงความพ้นทุกข์โดยสิ้นเชิง ผู้ปฏิบัติตามนั้นพ้นได้จริงๆ ไม่สงสัย ปัจจุบันสดๆ ร้อนๆ จึงเรียกว่า อกาลิก ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลามาทำลายได้ถ้าผู้ทำความดียังทำตลอด ความดีจะเป็นตลอด ผู้ทำความชั่วตลอด ความชั่วจะมีตลอด จึงเรียกว่า อกาลิก ด้วยกันทั้งฝ่ายกิเลสและธรรม

ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ เวลานี้เมืองไทยเรามันมีตั้งแต่ชื่อเท่านั้นเมืองพุทธๆ รวมทั้งพระทั้งเถรทั้งฆราวาสที่รวมแล้วเป็นลูกชาวพุทธ เดียวนี้มันเป็นลูกชาวผีไปหมดแล้วนะ ในวัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านแล้ว วัดแทนที่จะเป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรภาวนามันกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน อะไรอยู่ในส้วมในถ่าน มูตรคูอยู่ในส้วมในถ่าน มูตรคูคืออะไร พระเถรปฏิบัติตัวเหลวแหลกแหวกแนวหาขึ้นดีไม่ได้เลย เป็นเหมือนมูตรเหมือนคูก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่านบรรจุมูตรคูไว้นั้นเสีย ศีลธรรมไม่มีในใจนี้มันน่าสลดสังเวชนะ

นี่ก็พูดถึงเรื่องไปแม่ฮ่องสอน ดูพระดูหนักจริงๆ พอกลับมาที่ทราบข่าวว่าทำทางจงกรมหมดวัดเลย มันกระเทือนใจมาก ตรงนั้นละตรงที่ได้ดูมาก ไปที่ไหนบั้งบั้งรถแล้วเราจะเข้าไปสอดแทรกหาที่นั่นที่นี้ หน้าที่เดินจงกรมได้เป็นที่เหมาะสมๆ จนกระทั่งไปในที่ต่างๆ ทั้งๆ ที่วัดนั้นเขาไม่เดินจงกรมกันแต่เขาก็ทำทางไว้ให้เราแสดงว่าเขาทราบข่าวมาแล้วว่าเราเดินจงกรมเป็นประจำ ทำทางจงกรมอย่างดีไว้สำหรับที่พักของเรา มีหลายแห่งนะทำไว้ๆ ไปที่อื่นไม่มี มีทางจงกรมของเราแห่งเดียวๆ

โอ้ ธรรมพระพุทธเจ้าสดๆ ร้อนๆ นะ ถูกเหยียบย่ำทำลายด้วยฝ่าเท้าของกิเลส จนไม่มีธรรมโผล่ขึ้นมาเลย มีแต่มูตรแต่คูเต็มหัวใจ การแสดงออกของมูตรคูเป็นไฟเผาโลกไม่มีสิ้นสุด ถ้าเป็นธรรมก็เป็นน้ำดับไฟ ระวังดับทุกข์ได้เป็นลำดับลำดับ ระวังได้โดยสิ้นเชิงก็บริสุทธิ์เต็มที่ เป็นบรมสุข ความทุกข์ไม่มีในหัวใจของท่านผู้สิ้นกิเลส ให้พากันจำเอา เอาละวันนี้พอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz